

RUGĂMINTEA ARBORELUI

Ing. V. D. Pașcovici
Cercetător științific Iași

Am apărut pe Terra cu multe milenii înaintea ta, *Homo sapiens*, străduindu-mă să-ți ușurez sosirea.

Târzie, dificilă și plăpândă ți-a fost venirea pe pământ. Încă de la început, văzându-te atât de neajutorat, dar punându-mi toată nădejdea-n înțelepciunea ta, am adresat o rugă pioasă în fața **Creatorului** să lase în seama mea ocrotirea nelimitată, oferindu-ți de la naștere leagănul cald de lemn, primul locaș de rugăciune și până la odihnitorul de veci, coșciugul de lemn. În fața vicisitudinilor, încă de pe atunci, ne-am luat cu legământ în fața **Lui**, să ne sprijinim permanent pentru buna și eterna noastră conviețuire. Constat acum, cu profund regret, că trei milenii de predici, din partea celor mai strălucite minții ale religiilor creștine, budiste, ebraice, mahomedane, ș.a., care prevăd cu prisosință menajarea mea, nu ți-au fost utile. Astfel, numai în ultimul mileniu, ai dezechilibrat și ai degradat suprafața Terrei, reducând pădurea la mai puțin de o treime și ai preschimbat-o peste jumătate, dintr-un adevărat rai înfloritor, într-un deșert dezastruos, lipsit de viață, asemănător cu suprafața lunii. De aceea, pentru ca relațiile dintre ființele vii, animale, plante, reprezentate prin mine, și mediul înconjurător, să continue și în viitor misterioasa și admirabila lor experiență îndelungată în sânul naturii, mă văd nevoit, pentru a nu fi prea târziu, să-ți adresez următoarea și caldă mea rugămintă:

NU mă trata cu dispreț lovindu-mă cu securea, cuțitul, ciocanul, piatra sau cu gheata, răbindu-mă de moarte, iar tu, cu bună știință săvârșind un mare și de neiertat păcat; știi doar : ce ție nu-ți place, altuia nu face !

NU mă strânge cu legături de fier, gătuindu-mă, și nu-mi încinge trunchiul cu cercuri vechi metalice, sau cu alte obiecte de tortură asemănătoare!

NU bate cuie în trupul meu sensibil pentru atârarea hainelor și rufelor tale, pentru că, pe lângă rănile ce mi le provoci, transformi și denaturezi frumusețea naturală a peisajului meu !

NU atârna de cuiele înfipte în trunchiul meu cuiburile artificiale de păsări, pretextând că mă protejezi; pentru asta te poți servi de ramurile mele mai subțiri !

NU fixa în cuie lozinci sau firme pentru popas, afișe pentru apărare sau de ocrotire a vânatului, sau orice semne de avertizare, chiar dacă se referă la numele meu; nu în felul acesta doresc să fiu tratat în schimbul nelimitatei mele gentilețe cu care ți ofer umbra mea răcoroasă !

NU te servi de mine ca de un stâlp de telegraf susținător de fire de telefon, de cabluri sau sârme electrice, pentru iluminarea ta, în timpul unor distracții nebunești și trecătoare !

NU fixa în trunchiul meu prăjini purtătoare de steaguri sau panouri cu indicarea direcțiilor de zbor în timpul tratamentelor avio-chimice, susținând cu trufie că astfel mă protejezi !

NU mă considera drept stâlp de gard la marginea pădurii sau aiurea, pe care bați leături și scânduri în cuie, pentru despărțirea unui câmp de joacă, a unei incinte cu manifestări iluzorii și nici agăța de mine sârmă ghimpată pentru separarea proprietății, ca hotar sau pentru țarcuri în interiorul pădurii!

NU agăța la un capăt de coardă încinsă pe trunchiul meu amplificatoare și nu te servi de mine ca apărătoare de vehicule la marginea drumului, sau să mă confunzi cu țaruși pentru gardurile de fascine la oprirea scurgerilor de suprafață !

NU lega sau priponi în jurul trunchiului meu firav lanțul câinelui, al caprei, sau a altui animal domestic, pentru că-mi

zdrobești coaja și bătătorești finele mele rădăcini de la suprafață, lăsându-mă flămând de hrana cea de toate zilele !

NU mă zgâria și nu săpa sau încrusta în coaja trunchiului meu sensibil numele tău, data trecerii tale pe aceste locuri, sau alte momente detestabile din viața ta orgolioasă !

NU mă grifa la inventarierea tale periodice și nu face cioplaj pentru separarea parcelelor de pădure în timpul vieții tale de pădurar și mai ales, nu scoate carote cu burghiul pentru calculele tale meschine, pentru că rănila și prejudiciile ce mi le cauzezi, tot asupra ta se răsfrâng !

NU mă descoji, secui și nici nu mă scrijeli pentru gustul tău barbar de a vedea scurgerea de rășină, de gome, sevă sau limfă și suc, pentru că toate ocestea îmi aduc moartea în chimuri grele, nemaiputând răsfrânge asupra ta aerul curat cu atâta generozitate și nici îndeplini rolul de producție și recreere !

NU sprijini de trunchiul meu obiecte voluminoase și grele și nu îngrămădi în jurul trunchiului meu pietre care mă apasă năprasnic și mă sufocă de moarte !

NU mă răni cu axa, osia sau roata carului, a mașinii tale, care-mi provoacă leziuni și răni cu plăgi, pe care cu greu le pot calusa, iar unele nu se mai vindecă niciodată, rămânând porți de intrare pentru agenții vătămători !

NU te servi de trunchiul meu pentru atârarea cablului cu scripete sau alte instrumente de exploatare, în timp ce mă scoți pretimpuriu și atât de nemilos din pădure, folosindu-mă atât de barbar în scopurile tale !

NU mă lua drept reper în exercițiile tale nebunești, de tir cu țintă fixă, cu ocazia vânatului la picior, sau cea cu bătaie la vânătoarea colectivă; distracțiile tale primitive și sălbatice îmi pricinuiesc numeroase răni aducătoare de infecții nebănuite de tine !

NU te urca pe ramurile mele și nu le rupe la culegerea fructelor și florilor în scop farmaceutic, dacă nu ești sigur că pot să rezist greutateții tale !

NU mă escalada inutil, iar dacă totuși ești nevoit să o faci, evită bocancii cu cuie sau

crampoane, nu-mi tăia sau rupe ramurile la urcare pentru a te servi de ele drept scară !

NU folosi instrumente ruginite și neascuțite la tăierea ramurilor mele și la toaletarea repetată a coroanei, pentru că-mi cauzezi nelimitate și dureroase răni !

NU mă ciolpăni sau ciungui, prin tăierea ramurilor de la tulpină până spre vârf și nu mă opări la baza trunchiului, pentru a mă elimina în modul cel mai parșiv și sălbatic posibil !

NU uita ca la eliminarea ramurilor mai groase, când consideri că este o operație chirurgicală necesară pentru conservarea mea, execut-o printr-o tăiere netedă, iar rana să-mi fie convențional sterilizată !

NU-mi descoperi rădăcinile și evită să treci pe deasupra lor cu vehicule sau cu bocanci alpiniști, pentru a nu mă răni prin zdrelire !

NU îngropa printre rădăcini cioburi și sticle sparte, care mă rănesc de moarte în timpul creșterii și dezvoltării, iar puieților care mă înlocuiesc producându-le defecte la tulpină, chiar de la începutul vieții lor !

NU așeza cortul tău deasupra spațiului ocupat de mine, deoarece picheții bătuți pentru susținerea lui îmi rănesc tocmai rădăcinile fine, ale sistemului meu radicular !

NU lăsa să curgă deasupra zonei mele de vegetație **acizi** sau alte lichide nocive; nu-mi combate bolile și dăunătorii prin substanțe chimice otrăvitoare, care măucid și pe mine, ci folosește peste tot combaterea biologică și integrată împotriva lor, după care rămân mai viguroși în viață și astfel dai dovadă că mă ocrotești cu adevărat !

NU aprinde focul în vecinătatea mea și mai ales, nu pleca de lângă el înainte de a-l stinge, fiind cel mai periculos dușman, acordă-i în toate împrejurările prudentă sporită !

NU mă lipsi de tineret, care mă înconjoară cu o largă paletă de măsuri, ocrotindu-mă cu multă pasiune și nelimitată dragoste !

NU risipi grija pentru culturile mele indispensabile: degajează-mă, curăță-mă, rărește-mă la timp, atât cât este necesar și

căleşte-mă contra daunelor agenților poluanți atmosferici și a celor din sol !

NU îmbâcsi atmosfera cu poluanți industriali peste normele admisibile, căci ele ucid în masă, nemaiputând astfel îndeplini principalele mele funcții de producție, de protecție și sanogenă. Ține minte, în urma acestor otrăvuri, nu peste mult se va așterne pustiul !

NU mă defrișa sau smulge în schimbul unei agriculturi extensive, pentru că astfel, nu te mai pot apăra de inundații, eroziune, aluviuni, și nici nu te pot proteja la strângerea recoltelor care, la rândul lor, sunt distruse în lipsa mea; eliminându-mă în mod hain, nu uita că repeți greșeala dinainte, avansând cu pași repezi către desertizare completă. Plantează-mă peste tot unde am fost și vei avea o viață fericită!

DACĂ, în fine, cu tot respectul pentru celălalt, față de rugămintea mea depusă înaintea ta și a Creatorului, voi ajunge maturitatea deplină în talie, îmi voi aminti, la rândul meu, că am fost cu adevărat ocrotit, nemaivrând să împiedic confratele vecin mai mic și care este în dezvoltare, mă voi prăbuși în cădere, oferindu-mă total, în dar, drept răsplată, ție *Homo technicus* cu conștiința încă adormită.

NU uita, numai ocrotindu-mă te mai poți salva și numai așa vom putea conviețui în eternitate!

Ajută-ne, Creatorule!